

ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

*Юр'єва І. А., канд. екон. наук, доцент, Мартіросян Н. А., магістр,
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут,
м. Харків*

Вплив глобалізаційних процесів на бізнес в Україні, впровадження заходів з безпеки та захищеності господарської діяльності підприємств призводить до зростання ролі стратегічних цілей забезпечення системи економічної безпеки підприємств. Все більшого значення набуває соціально-психологічний аспект впровадження заходів з економічної безпеки на підприємстві, пов'язаний з обліком та аналізом трудових ресурсів, оплатою праці робітників підприємства, такими складовими які можливо обрахувати за допомогою математичного інструментарію, але, які мають безпосередньо у своїй структурі іміджеве, мотиваційне навантаження на сучасний бізнес. Адже рівень економічної безпеки підприємства залежить від соціального розвитку суспільства, багато в чому, вирішується за рахунок подолання соціальних проблем в організації. Впровадження ефективної соціальної політики та фінансування реалізації соціальних програм на підприємстві, дозволяє більш повно використовувати потенціал трудового колективу для його ефективної діяльності, а вище зазначене впливає на рівень економічної безпеки. При цьому, важливе значення має не лише розмір коштів, які спрямовуються на соціальні цілі, а й ефективність їх використання. За цих умов, раціональна побудова інструментарію обліково-аналітичного інструментарію соціальних витрат для

забезпечення достовірної і повної інформації про них та створення ефективної системи контролю є вкрай необхідною. Оцінка економічної безпеки підприємства встановлюється за результатами порівняння (абсолютного або відносного) фактичних показників діяльності підприємства з індикаторами. Оцінка рівня економічної безпеки підприємства на основі індикаторного підходу припускає визначення з високим ступенем точності бази порівняння - індикаторів. Саме рівень точності індикатору в цьому випадку і є проблемою, яка полягає в тому, що в цей час відсутня методична база визначення індикаторів, які враховують особливості діяльності підприємства, обумовлені, зокрема , його галузевою приналежністю, формою власності, структурою капіталу існуючим організаційно-технічним рівнем. А якщо ще додати необхідність постійного уточнення величини індикатору внаслідок постійної динаміки зовнішнього середовища та внутрішніх змін у діяльності підприємства, то складність проблеми багаторазово збільшується, оскільки індикатори - показники взаємозалежні та взаємозумовлені. У цьому випадку виникає необхідність постійного коректування системи показників, які є індикаторами економічної безпеки підприємства, що спричиняє збільшення трудомісткості управлінських робіт і, через неординарність виконуваних при цьому дій і прийнятих управлінських рішень, вимагає залучення висококваліфікованих фахівців. У сучасних умовах особливого значення набуває соціальна захищеність персоналу підприємства шляхом здійснення соціальних витрат. На сьогодні поняття «соціальні витрати підприємства» законодавчо не закріплене і розглядається в нормативних документах, зокрема П(С)БО 16 «Витрати»[1], як «Витрати на оплату праці» та «Відрахування на соціальні заходи.

Список використаних джерел:

1 Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затверджене наказом Мінфіну України від 27.06.2013 № 627.